

عنوان مقاله:

مدیریت استعداد؛ چارچوبی برای حفظ استعداد بر اساس دیدگاه قرارداد- روانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه و تعالی کسب و کار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سمیرا قاضوی - مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، گروه مدیریت، گرایش مدیریت دولتی، ایران

الهه پهلوان - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابرسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، علی آباد کتول، ایران

اصغر تقی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابرسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، علی آباد کتول، ایران

خلاصه مقاله:

منابع انسانی ارزشمندترین منابع سازمان ها محسوب می شوند که با تلاش همگانی و به کارگیری صحیح از آنان و دیگر اجزای سازمان می توان اهداف سازمانی را تحقق بخشید. این منابع دارای توانایی ها و قابلیت های بالقوه ای هستند که در محیط سازمانی به فعل تبدیل می شوند و دستیابی به این مهم نیازمند درک و شناخت کامل انسان ها و فراهم کردن شرایط مناسب برای کار و تلاش است. در این مقاله پس از مرور ادبیات موجود، چارچوبی برای مدیریت استعداد پیشنهاد می گردد و در پایان راه هایی جهت بهتر اجرا شدن برنامه ها ی مدیریت استعداد ارائه می شود. در این پژوهش نخست تلاش گردیده تعاریفی جامعی از مدیریت استعداد و اهمیت آن بپردازیم و در ادامه سعی گردیده است به اینکه مدیریت استعداد چه کمکی به سازمان خواهد، چارچوب مدیریت استعداد، قرارداد روانی در شرایط و اینکه چگونه یک قرارداد نقض شده را تشخیص دهیم خواهیم پرداخت و در انتها به اینکه مفاد قرارداد روانی چگونه در نتیجه آن تاثیر می گذارد اشاره کرده ایم

کلمات کلیدی:

قرارداد روانی، مدیریت استعداد، کارکنان، منابع انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/330817>

